

Xuyên Việt Vị Lai Chi Nam Nhân Bất Hảo Đương

Chương 44 : Chương 44: Giải quyết mối họa ngầm.

"Vẫn còn biết xả cơn tức, xem ra người thích ứng rất tốt", Số Một đứng lơ lửng giữa trời đối diện Lăng Lan, sắc mặt cơ hồ mang theo ý cười không cách nào phát hiện được, chứng tỏ sự khen ngợi lần đầu tiên của y.

Lời nói của huấn luyện viên Số Một khiến Lăng Lan thầm vui mừng một chút trong lòng, nàng vậy mà lại có cảm giác giống như được người lớn trong nhà khen ngợi, khó tránh khỏi có chút đắc ý, chẳng qua Lăng Lan là người dễ dụ vậy sao, nàng lạnh mặt tức giận nói, "Huấn luyện viên Số Một, chẳng lẽ người không sợ chẳng may ta bị hoàn cảnh khốc liệt này bức điên sao?"

Lăng Lan biết rất rõ ràng, nếu không phải thân kinh nàng vững vàng, thì cái đáng sợ của khu rừng rậm nguyên sinh này hoàn toàn có khả năng bức điên một người trưởng thành bình thường, đừng nói tới nàng hiện tại bên ngoài vẫn mới chỉ là một đứa trẻ sáu tuổi, cứ cho rằng nàng là một thân đồng thì cũng vẫn không thể sinh tồn trong khu rừng rậm nguyên sinh này.

Mặc dù ở đây có thể chết đi sống lại không giới hạn số lần, thế nhưng những cách chết kinh khủng cùng với sự trải nghiệm hoàn toàn chân thật có thể phá hủy triệt để một đứa trẻ nhận thức còn non nớt, đừng nói chi tới việc hoàn thành nhiệm vụ.

Lăng Lan thật hoài nghi không gian học tập này rốt cuộc là nhằm để bồi dưỡng đứa trẻ thành tài hay là phá hủy tương lai của chúng. Cho nên sau khi vừa gặp Số Một, ngay lập tức nàng hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Sắc mặt Số Một vẫn lạnh nhạt như cũ, chỉ đáp lại một câu, "Người có bị

bức điên không?", ý trong lời chính là Lăng Lan vẫn còn bình thường thì kháng nghị chẳng có ý nghĩa gì, mà nếu Lăng Lan thật sự bị bức điên thì cũng chẳng cách nào kháng nghị được...

Lăng Lan cảm nín nhìn trời, lệ rơi đầy mặt. Haiz, rốt cuộc nàng đã nhìn thấu rồi, nhân vật được gọi là Kí Chủ như nàng hoàn toàn chẳng có chút quyền hạn nào, quãng thời gian trưởng thành chỉ có thể bị không gian học tập đáng hận này áp bức bóc lột, hoàn toàn không có đường phản kháng.

Số Một rất hài lòng đối với sự giác ngộ của Lăng Lan, y nói, "Nếu nhiệm vụ đã hoàn thành thì không gian học tập cũng sẽ không khen thưởng keo kiệt".

Lời vừa dứt, Lăng Lan lập tức nghe hệ thống không gian học tập nhắc nhở, "Hoàn thành nhiệm vụ đi sẵn, thưởng 50 điểm vinh dự".

Hứ, không gian học tập đúng là...chết tiệt!

Trong lòng Lăng Lan khinh bỉ, chẳng qua điều này chứng tỏ suy đoán ban đầu của nàng không sai, điểm vinh dự quả thật khó kiếm. Nhiệm vụ khủng khiếp suýt chút nữa đã bức điên nàng rốt cuộc chỉ mang đến 50 điểm, thật may mắn lúc đầu nàng đã không lãng phí số điểm vinh dự nọ.

Sau khi hệ thống khen thưởng xong, Số Một chẳng nói năng gì nữa, y lập tức búng ngón tay. Cảnh vật xung quanh bọn họ lại biến đổi một lần nữa, không còn cánh rừng màu xanh lục, đầm lầy, xương cốt, chỉ còn một quãng trường rộng thênh thang.

Bọn họ đã quay trở lại không gian học tập, nơi mà ban đầu nàng đã học thể thuật với huấn luyện viên Số Chín, nhìn thấy cảnh tượng quen

thuộc, lần đầu tiên Lăng Lan cảm thấy cảnh vật trước mắt sao mà đẹp đến thế... cho dù trước mắt nàng nó thật ra chẳng có gì thay đổi cả.

"Sắp đến lúc rồi, ngươi hãy đi trước. Nhớ thu lại sát khí trên người của ngươi...", huấn luyện viên Số Một chẳng thèm nói rõ ràng đã đá nàng ra khỏi nơi này, một giây sau Lăng Lan đã xuất hiện tại sảnh lớn trong không gian ý thức.

Trong xó phòng, Tiểu Tứ đang rơi vào tâm trạng suy tư tự kỷ, hầu như chẳng để gì đến xung quanh, nó ngẩng đầu nhìn lên, vừa nhìn thấy Lăng Lan lập tức đáy mắt lộ ra vẻ vui sướng, vừa mới chuẩn bị lao ngay tới, đột nhiên nó nhảy dựng lên, gương mặt kinh sợ lên ra sau một cây cột, cẩn thận rụt rè lộ đầu ra hỏi, "Lão đại?".

Bộ dạng co vùi rụt cổ của Tiểu Tứ khiến Lăng Lan vô cùng khó chịu, nàng phóng vọt tới, đương lúc Tiểu Tứ còn chưa kịp phản ứng lại, nàng xách lỗ tai của nó lên.

"Tiểu Tứ, ngươi nấp cái gì...", Lăng Lan cười lạnh nói, nàng không đối phó nổi với huấn luyện viên Số Một, nhưng xử lý thằng nhãi Tiểu Tứ này thì dễ như trở bàn tay.

"Phản đối, phản đối, ngươi đã hứa với ta sẽ không bạo lực gia đình!", Tiểu Tứ giẫm chân kháng nghị, đồng thời cũng không còn sợ hãi nữa, người dám bạo lực gia đình với nó chắc chắn chỉ có lão đại, mới vừa rồi nó nhận lầm Lăng Lan thành một người khác, một gã đồ tể tràn ngập sát khí và tà khí.

Lăng Lan tức giận buông lỏng ngón tay đang xách lỗ tai của Tiểu Tứ mà nói với nó, "Làm chi mà hỏi có phải là ta hay không? Chẳng lẽ ngoài ta ra còn có người khác vào được nơi này?"

Tiểu Tứ chăm chú nhìn Lăng Lan một hồi mới nói, "Lão đại, ngươi vẫn chưa phát hiện sự biến đổi của mình sao?", lời vừa dứt, một màn hình khổng lồ lập tức xuất hiện trước mắt hai người bọn họ, hình ảnh của hai người, tựa như hình ảnh phản chiếu từ trong mặt gương.

Lăng Lan ngẩng đầu nhìn, ngay lập tức nàng hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Tiểu Tứ, cũng hiểu luôn lời của huấn luyện viên Số Một nhắc nhở nàng thu lại sát khí lúc rời đi.

Chỉ thấy Lăng Lan trong gương đã không còn vẻ vô hại như ban đầu, ánh mắt hung ác, sát khí lưu sót lại nơi khóe mắt, cùng với tà khí màu đỏ tươi nhàn nhạt xung quanh người, tất cả đều nói lên rằng đứa bé trước mắt này chính là một con dã thú hung ác, chỉ một giây sau sẽ vô tới tấn công ngươi.

"Tại sao lại thế này...", Lăng Lan lo lắng xoa bóp gương mặt của chính mình, muốn khiến cho vẻ mặt dịu lắng xuống. Nếu cứ đi ra với bộ dạng này thì chắc chắn sẽ làm thất kinh bà mẹ của nàng, cứ cho là mẹ của nàng không bị dọa sợ thì việc dọa dẫm đám người làm bảo vệ trong nhà cũng chẳng tốt chút nào.

Dưới sự trợ giúp của Tiểu Tứ, cuối cùng thì Lăng Lan cũng đã thu lại được vẻ hung thần sát khí của chính mình, cố gắng ép ra một nụ cười, Lăng Lan phát hiện nhân vật Lăng Lan vô hại thuở ban đầu đã trở lại, lúc này nàng mới hài lòng tạm biệt Tiểu Tứ mà quay về thế giới của mình.

Tiểu Tứ nhiệt tình vẫy hai tay chào tạm biệt, nhìn thấy bóng dáng của Lăng Lan biến mất, lúc này nó mới buông lỏng thân thể đang căng lên chống đỡ, nằm bẹp ra đất, nó lau mồ hôi trên trán: đánh chết nó cũng không dám nói với Lăng Lan rằng chính nó đã điều chỉnh thời gian trong không gian hư cấu thành ra kéo dài lâu nhất...

Được rồi, thật ra việc Lăng Lan cứ chờ mãi trong rừng rậm không về được, vấn đề không nằm ở chỗ huấn luyện viên Số Một, mà là hành vi tự tiện của Tiểu Tứ. Chỉ có thể nói Lăng Lan có một đồng đội như heo là Tiểu Tứ, cứ cho là nàng xúi quẩy, không bị bức điên đã là may phước lắm rồi.

Trở lại thế giới thực tại, bởi vì Lăng Lan đã chuẩn bị tốt, thu lại sát khí, vẫn là vẻ gầy yếu như lúc bình thường, hoàn toàn không khiến người khác chú ý. Chẳng qua, sang ngày hôm sau nàng lập tức đưa ra yêu cầu cho quản gia Lăng Tần, số là nàng muốn tiến hành huấn luyện đối kháng thực chiến.

Mặc dù yêu cầu nàng đưa ra mượn cố là trong bài kiểm tra cuối cùng có phần kiểm tra đối kháng thực chiến với giám khảo. Thế nhưng bởi vì chưa từng tiếp xúc với lối thực chiến thế này, cho nên biểu hiện của nàng trong lúc kiểm tra không tốt, không đạt được điểm cao, cuối cùng đành phải chấp nhận vị trí thứ 17 trong danh sách nhập học vào Học viện Đồng Quân.

Lăng Lan cho rằng mình không thể buông lỏng, có lẽ sau khi tiến vào Học viện Đồng Quân, môn thực chiến sẽ là một chuyên môn trong chương trình học, mà nàng cũng không hy vọng mình lại bị mất mặt lần nữa, cho nên mới thừa lúc trường vẫn chưa khai giảng mà đi trước một bước rèn luyện thực chiến.

Thật ra đây chính là sắp xếp của huấn luyện viên Số Một, mục đích nhằm để giải trừ sát khí trên người của Lăng Lan.

Sát khí không phải là thứ có thể dễ dàng che giấu được, nó có thể mang lại nguy hiểm cho cơ thể của Lăng Lan, thậm chí ảnh hưởng đến sự trưởng thành của nàng trong tương lai, vô cùng bất lợi. Trừ phi đạt đến mức cao thủ đã từng trải qua trăm trận chiến như nhóm huấn luyện viên bọn họ, thì việc che giấu sát khí vẫn có thể mang đến tai họa ngầm.

Yêu cầu của Lăng Lan khiến Lăng Tần kích động vô cùng, thứ mà ông ấy vui mừng trông thấy nhất chính là ý chí của đám hậu bối, tương lai có tiền đồ. Ông hoàn toàn không nghi ngờ, lập tức cho gọi võ sĩ giỏi nhất trong nhà họ Lăng đến, chuyên môn phụ trách chỉ dạy cho cậu chủ nhỏ nhà bọn họ.

Cứ như vậy, một tháng trước ngày khai giảng, Lăng Lan đã bắt đầu hành vi tự hành xác.

Ban ngày chiến đấu đối kháng với võ sĩ do nhà họ Lăng an bài, buổi tối bị huấn luyện viên Số Chín vô tình ngược đãi. Trình độ hiện tại của Lăng Lan không có tư cách để Số Một trực tiếp ra tay.

Trong loại hoàn cảnh chiến đấu khốc liệt cả ngày lẫn đêm thế này, sát khí luôn luôn bị khống chế của Lăng Lan bắt đầu từ từ tràn ra, cũng từ từ được thu vào từng chút từng chút một, cuối cùng hoàn toàn biến mất, rất cuộc chỉ khi nào trong lòng Lăng Lan chủ tâm giết người, thì sát khí mới có thể bạo lộ một chút.

Nhờ vào sự sắp xếp thỏa đáng của Số Một, Lăng Lan đã an toàn vượt qua nguy cơ bị người phát hiện bí mật, cùng lúc đó, chỉ còn hai ngày nữa là đến buổi khai giảng của Học viện Đồng Quân.

LINK Truyện:

Xuyên Việt Vị Lai Chi Nam Nhân Bất Hảo Đương

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/xuyen-viet-vi-lai-chi-nam-nhan-bat-hao-duong-2973077.html>

LINK Chương này:

Chương 44: Giải quyết mối họa ngầm. <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/xuyen-viet-vi-lai-chi-nam-nhan-bat-hao-duong-2973077/chuong-44.html>